

GIÁO ÁN KỂ CHUYỆN

Mục tiêu giáo dục

Tên truyện

Tảng đá Ulsanbawi

Lứa tuổi

Trẻ em (3-5 tuổi)

Chủ đề

- Mục tiêu: Bé học về sự thông minh của ông quan Yangyang đã bảo vệ được tảng đá Ulsanbawi
- Chủ đề: Trí thông minh

Từ khóa chính

Núi Seoraksan, Núi Geumgangsán, Ulsan, Tảng Đá Ulsan, Yangyang, Thần Núi, Satto (Ông Quan), Sự Tích

Văn hóa Hàn Quốc

- Mục tiêu: Bé biết tại sao tảng đá Ulsanbawi lại nằm ở núi Seoraksan.
- Yếu tố: Seoraksan

Tiếng Hàn

- Mục tiêu: Bé chăm chú lắng nghe câu chuyện và cảm nhận sự thú vị trong những lời nói.
- Từ vựng: 설악산 (Núi Seoraksan), 금강산 (Núi Geumgangsán), 허겁지겁 (Vội Vàng), 느릿느릿 (Chậm Chạp)
- Câu nói:
허겁지겁 금강산으로 갔어요
(Vội vàng đi đến núi Geumgangsán).
느릿느릿 금강산으로 갔어요
(Chậm chạp đi đến núi Geumgangsán).

Chào hỏi

Đặt tay lên rốn! Mình cùng chào nhau nào!

Chào các con! Bà là OOO, "Bà Kể Chuyện Vui Nhộn" đây. Bà sẽ kể cho các con nghe một câu chuyện cực kỳ thú vị.

Giới thiệu tên truyện

Hôm nay bà sẽ kể cho các con nghe một câu chuyện.

Tên truyện ơi, hiện ra nào! Đó là "Tảng đá Ulsanbawi".

Ở Hàn Quốc có rất nhiều núi. Trong đó, có những ngọn núi nổi tiếng với cảnh đẹp tuyệt vời. Một là núi Seoraksan, và một ngọn núi khác là núi Geumgangsan. Ở trên núi Seoraksan có một tảng đá tên là Ulsanbawi. Núi Seoraksan nằm ở vùng Yangyang, còn Ulsan thì ở xa hơn về phía Nam của Yangyang. Các con có muốn cùng tìm hiểu xem tại sao tảng đá ở núi Seoraksan lại có tên là Ulsanbawi không? Hãy cùng lắng nghe câu chuyện nhé!

Cùng hát bài hát mở đầu câu chuyện

Hãy cùng bắt đầu hành trình bước vào câu chuyện "Tảng đá Ulsanbawi" nhé!

🎵 Một Hai Ba Bốn! Câu chuyện bắt đầu! Hãy cùng lắng nghe câu chuyện đầy thú vị này nhé. Tai thật tập trung, mắt thật chú ý. Các con đã sẵn sàng chưa nào? Một Hai Ba Bốn! Xuất phát thôi. Bíp Bíp!

Kể chuyện

Ngày xưa ngày xưa, có một ông thần núi râu dài và bạc phơ đang tu luyện ở núi Geumgangsán. Thần núi rất thích núi Geumgangsán.

Một ngày nọ, thần núi nhìn xuống núi Geumgangsán và suy nghĩ:

"Mình đã tu luyện ở đây lâu rồi, nên phải đền đáp cho ngọn núi này một chút. Nếu mình tạo ra khoảng mười hai nghìn đỉnh núi đá giữa những hàng cây xanh tươi thì hẳn là đẹp lắm."

Nhưng việc tạo ra mười hai nghìn đỉnh núi không hề dễ dàng. Thần núi suy nghĩ một lúc, rồi cất tiếng thật to đến mức vang khắp mọi nơi trên thế gian:

"Ta muốn biến Geumgangsán thành ngọn núi đẹp nhất thế gian. Những tảng đá nào tự thấy mình đẹp thì hãy mau mau tụ tập về Geumgangsán!"

Nghe thấy tiếng thần núi, các tảng đá vui mừng khôn xiết, bắt đầu đổ về Geumgangsán. Ngay cả những tảng đá từ núi Hallasan trên đảo Jeju xa xôi nghe tin tức muện cũng vội vàng vượt biển để đến Geumgangsán. Chỉ có tảng đá lớn ở Ulsan là chậm chạp, từ từ đi về phía bắc. Bởi vì tảng đá Ulsanbawi rất to lớn, lại còn hơi lười biếng nữa. Ulsanbawi

Kể chuyện

mồ hôi nhễ nhại, cố gắng đi nhưng cuối cùng chỉ đến được núi Seoraksan. Lúc đó, mặt trời đã lặn dần rồi.

"Ôi, mệt quá. Còn phải đi bao xa nữa mới đến được núi Geumgangsan đây? Trời tối rồi, hôm nay mình nghỉ lại đây một đêm đã!"

Sáng hôm sau, trời đã sáng. Ulsanbawi vội vàng chuẩn bị lên đường. Đúng lúc đó, giọng nói của thần núi lại vang lên:

"Mười hai nghìn đỉnh núi ở Geumgangsan đã hoàn thành rồi. Các tảng đá không cần đến nữa đâu."

"Ôi, giá mà mình nhanh hơn, đi thẳng một mạch thì tốt biết mấy..."

Ulsanbawi thất vọng, ngồi phịch xuống đất. Nhưng hồi hận cũng chẳng ích gì.

"Quay về Ulsan cũng mệt lắm... Hay là mình cứ ở lại đây nhỉ? Geumgangsan cũng tuyệt, nhưng Seoraksan cũng thật xinh đẹp mà."

Thế là Ulsanbawi chậm chạp đã quyết định ở lại Seoraksan.

Từ đó, trải qua rất nhiều năm tháng. Một ngày nọ, một ông quan tham lam mới đến cai quản vùng Ulsan. Ông ta nghe nói tảng đá Ulsanbawi đã nằm lại ở núi Seoraksan.

"Ulsanbawi mà ở núi Seoraksan sao! Không thể mang tảng

Kể chuyện

đá to lớn đó về được. Nhưng bỏ mặc nó thì tiếc quá. Phải làm sao đây."

Sau mấy ngày suy nghĩ, ông quan đột nhiên nảy ra một ý hay.

"Mình phải đi gặp ông quan cai quản Yangyang thôi! Này, mau chuẩn bị đi Yangyang đi!"

Ông quan Ulsan liền đi đến Yangyang, nơi có núi Seoraksan. Ông quan Yangyang niềm nở đón tiếp ông quan Ulsan.

"Quan Ulsan, ngài đã vất vả đường xa rồi. Có chuyện gì mà ngài đến đây vậy?"

"Vùng này có một ngọn núi tên là Seoraksan đúng không? Tôi đến vì tảng đá ở núi Seoraksan đó."

"Ha ha, tảng đá ở Seoraksan từ xưa đã nổi tiếng là tuyệt đẹp rồi. Ngài có muốn đi ngắm không?"

Nghe lời ông quan Yangyang, ông quan Ulsan khinh khỉnh nói:

"Hừ! Tảng đá đẹp vốn dĩ ở Ulsan của chúng tôi đã đến đây, núi Seoraksan này. Khi ông thần núi triệu tập các tảng đá, Ulsanbawi đã nằm lại ở Seoraksan đó."

"Chuyện đó thì tôi cũng biết rõ. Có vấn đề gì sao thưa ngài?"

"Không phải nhờ có Ulsanbawi của chúng tôi mà Seoraksan mới đẹp như vậy sao? Đến bây giờ các ngài vẫn sử dụng

Kể chuyện

Ulsanbawi miễn phí, từ bây giờ phải trả tiền cho chúng tôi!"

Ông quan Yangyang im lặng một lúc, rồi cười nói:

"Thưa ngài, tôi cũng có điều muốn nói về Ulsanbawi. Ulsanbawi không phải do chúng tôi mang đến, mà nó tự ý nằm lại đây. Seoraksan có rất nhiều tảng đá đẹp, vậy sao ngài không mang Ulsanbawi về đi? Nó ở đây chỉ chiếm chỗ mà thôi."

"Cái gì? Mang tảng đá về sao?"

"Vâng, nếu khó quá thì ngài cứ để nó ở Seoraksan và trả phí chiếm chỗ cho chúng tôi cũng được."

Nghe lời ông quan Yangyang nói, ông quan Ulsan không thể nói được lời nào. Ông quan Ulsan đỏ mặt, đi như thể chạy trốn. Mọi người đều rất ngạc nhiên trước sự thông minh của ông quan Yangyang.

Giới thiệu Văn hóa và Ngôn ngữ Hàn Quốc

Các con thấy câu chuyện Tảng đá Ulsanbawi có thú vị không? Thần núi ở Geumgangsan đã gọi tất cả những tảng đá đẹp đến. Thế là các tảng đá đã làm gì nhỉ? Đúng rồi! Tất cả đều "vội vàng" (heogeop-jigeop) chạy đến núi Geumgangsan. "Heogeop-jigeop" (vội vàng) là từ bắt chước tiếng bước chân nhanh và gấp gáp. Vậy còn tảng đá Ulsanbawi thì sao nhỉ? Đúng rồi! Ulsanbawi thì "chậm chạp" (neurit-neurit) đi đến Geumgangsan. "Neurit-neurit" (chậm chạp) là từ bắt chước cách di chuyển từ từ đó. Thật thú vị khi có những từ ngữ diễn tả những hình dáng di chuyển khác nhau đúng không nào?

Tảng đá Ulsanbawi chậm chạp đi mãi, cuối cùng đã ở lại núi Seoraksan. Dù núi Geumgangsan rất đẹp, nhưng núi Seoraksan cũng cao lớn và đẹp tuyệt vời. Trên đỉnh núi Seoraksan, có sáu tảng đá rất to và cao vút lên trời. Đó chính là tảng đá Ulsanbawi. Vì thế dù đi đâu ở núi Seoraksan, chúng ta cũng có thể nhìn thấy tảng đá Ulsanbawi này rất rõ.

Bạn nào muốn biết thêm về Ulsanbawi, hãy vào trang web "Doran Doran Kho Truyện Kể Của Bà" để tìm hiểu thêm nhé!

Tóm tắt lại câu chuyện

Các bạn nhỏ, vậy là câu chuyện của chúng mình đến đây là hết rồi. Câu chuyện "Tặng đá Ulsanbawi" có hay không nào?

Khi ông quan tham lam ở Ulsan bảo ông quan Yangyang phải trả tiền vì đã dùng Ulsanbawi, thì ông quan Yangyang đã nói gì nhỉ? Đúng rồi! Ông ấy nói rằng tôi không cần nên hãy mang về đi! Thậm chí còn đòi tiền chiếm chỗ nữa chứ. Các bạn nhỏ cũng vậy nhé, nếu xung quanh mình có ai đó tham lam, hãy học cách nói chuyện thông minh như ông quan Yangyang nha!

Hát bài hát kết thúc câu chuyện

Vậy thì, bây giờ chúng ta cùng hát bài hát kết thúc câu chuyện và chào tạm biệt bà nhé!

Cùng hát bài hát kết thúc câu chuyện nào!

🎵 **Một Hai Ba Bốn! Chúng con đã được nghe câu chuyện rất hay.**

Câu chuyện khiến tấm lòng chúng con trở nên ấm áp. Tai thật tập trung, mắt thật chú ý. Vui thật đấy ạ. Một Hai Ba Bốn! Hẹn gặp lại bà ạ. Bíp Bíp!

Chào hỏi

Đặt tay lên rốn! Mình cùng chào nhau nào! Bà Kể Chuyện Vui Nhộn hẹn gặp lại các con trong lần sau nhé. Tạm biệt!